

नारीवरप्रादा कमानाचेचरी तिथिः । नविप्रव-
पुराचे द्वादशीकृत्येऽपि “नवम्या च हृत्वासीत् प्रादुर्भू-
नवमी तथेति” । निषेधस्तु पञ्चपुराणेऽभिहितः “न
कायां नवमी तात ! दशम्या तु कदाचनेति” । येन
नवमी नविप्रवपुराकोरुद्रतादौ दृष्टव्या । “नतु
जप्यनवम्याः पूर्वविद्वत्स्येऽपि शुक्लनवमी परविद्वांस्यु ।
“शुक्लपक्षे त्रिचिपांश्चा वक्ष्यामभ्युदितो रविरिति” वच-
नात् सैवम् पूर्वोक्तेषु वचनेषु दशमीविज्ञायाः साक्षात्-
मेधात् । नतु तस्य निषेधस्य सामान्यरूपत्वात् जप्यपक्षे
बह्वोचोऽस्त्विति चेत् न बह्वोचहेतोर्भवतोदाहृतस्यापि
सामान्यरूपत्वात् । पञ्चयोदभयोरपि पूर्वमिदं पाद्या ।
राजनवमी तु “चैवशुद्धा तु नवमी पुनर्वसुयुता त्रिदि ।
सैव सध्याज्ययोगेन सहापुण्यतना भवेत् । नवमी चा-
दमीविज्ञा त्वाक्या विष्णुपरायणेः । उद्योपक्षं नवम्यां
वै दशम्यां पारणं भवेदिति” वचनाददमीविज्ञा सप्तम-
त्वापि नोपेष्टा” इति भेदः । “वा चादमीयुता पाद्या
बुधत्वात् । नविष्ये “मासेचतुर्भिर्यत् प्रथमं विचिनाऽऽपुण्य
चण्डिकाम् । तत्फलं वभते वीर ! नवम्यां कार्तिकेय
च । तथा “नवम्यां नव वर्षाणि राज्ञन् पिष्टायनो सवेत् ।
तस्य तृता भवेद्गौरी सर्वकामप्रदा शुभा” “मासे मासि
तु वा शुक्ला नवमी लोकपूजिता । सङ्गानन्देति वा
प्रोक्ता वदानन्दहरी मध्याम् । ज्ञानं दानं तपो होमो
देवार्चनसुषोषणम् । सर्वं तदक्षयं याति वदसां क्रियते
नरैः” इति तं ।

नवमल्लिका स्त्री नवा स्तुत्या मल्लिका कर्म । नवमालिका-
याम् पुष्पप्रधाने दृष्टभेदे (नोखादि) मन्दरत्नां तस्याः
पुष्पेऽपि “पुष्पे जातिप्रभृतयः स्रजिह्वाः” इत्युक्तेः स्त्री-
त्वम् । “उपययो विदधन्नवमल्लिकाः” माघः नवमल्लिकाम्
कवमालिका स्त्री नवा स्तुत्या मल्लिका । (नोयादि)
ख्याते नवमल्लिकादृष्टे समरः । “वासन्ती” नेवारी इति
लोकै तद्वाम । तदुगुणाः “नेपाली कथिता तत्पुत्रैः सप्तमा
नवमल्लिका । वासन्ती शीतला चोषी तिक्ता दोषलया-
स्त्रिजिह्वा” माघः । श्वादेशांवरपादके दृष्टभेदे च
“इह नवमल्लिका मज्जमयैः ख्यात्” इ०० ।

नवयज्ञ पुं नवधाम्यनिमित्तो यज्ञः । नवयज्ञनिमित्तो यज्ञे
व्यायावयग्यन्दे ३२२८० इत्यम् “वरदसन्तयोः केचि-
न्नवयज्ञं प्रचक्षते । चान्दपाकवशादप्ये श्यामाको वनिजः
स्रतः” कर्मप्रदीपे कात्या० । वनिजः वानप्रस्थस्य ।

नवयोनिन्यास उ० तन्मन्त्रे निवन्त्रोक्ते व्यासभेदे
“नवयोन्मात्मक म्यासं कुर्वीहो जैस्त्रिभिः प्रभात् । कथं-
बोधिबुद्धे मूयो मन्त्रयोर्वदने पुनः । नेत्रयोर्नवि विन-
कोदंशयोर्दठरे पुनः । ततः त्र्यम्बकोः कुक्षौ जाह्नवो-
र्जलमूर्धनि । पादयोर्दृष्टदेये च पार्श्वयोर्दृष्टवायुजे ।
अनयोः कण्ठदेये च त्रीणि वीजानि निवन्त्रेत्” ।

नवयौवन न० नव यौवनम् । शब्दभिनये यौवने “नवयो-
वनसम्पत्तां शरीररचनभूषिताम्” इतीध्यानम् । नव
यौवनं वक्ष्याः । शब्दभिनययौवनवक्ष्यां स्त्रियां स्त्री हारा-
नवरत्न न० नवयुषितं रत्नम् । नवविधे शाचिक्यादिरत्ने
तानि च कर्मभेदे भिन्नानि यथा

“उक्ताशाचिक्यवैदूर्यगोमेदान् वज्रविभुषी । पद्मरागं
मरकतं नीलञ्चेति यथाक्रमम्” इति तन्त्रधारः । नवय-
ज्ञदोषान्ते धार्याणि नवरत्नानि यथा “वैदूर्यं चारयेत्
सूर्ये स्फटिकं ज्वनवाप्यने । खारयेत्तेऽपि शाचिक्यं
वज्ररातं मयाकुजे । हरीं स्रक्तं हनीं वज्रं चनौ नीलं
विदुर्बुधाः । राहौ गोमेदकं धार्यं केतो मरकतमवा ।”
दीपिका । श्विक्कनादित्यराजसमाख्यानवसंस्कृतपण्डिते
च यथा “सत्त्वरिचपयसामरसिंहचक्रुः शैलसमृद्ध-
कर्षरवादिदावाः । ख्यातो वराहमिहरो नपतेः व-
भायां रत्नानि वै वरदाचिर्नैव विरक्तमख” उल्लेखितं ।

नवरस उ० नवयुषितो रसः । स्रक्तहारोक्ते शृङ्गारादिके
रत्नादिक्याविनवभावके नवविधे रसे “रतिह्रीश्च चो-
कच क्रोषोत्साही भयं तथा । लुपुप्सा विषयश्चैवमदौ
प्रोक्ताः स्त्रीषु च” स्यायिमायहङ्गा

“शृङ्गारहास्यकण्ठरोड्वीरभवानकाः । नीलतोऽङ्गुत
इत्यदौ रसाः शान्तस्तथा मतः” शा०० । प्रथमकुरवम्
“सद्यो नाखे रसाः स्रताः” इत्युक्तेः नाखे स्रविष-
यम् “निर्वेदस्यायिमायोऽपि शान्तोऽपि नवभोरसः” इत्युक्तेः
नाखे नवविषयमिति सूचयाम् । प्रबोधचन्द्रोदयनाटके
शान्तरसवर्धनं भारतादिशास्त्रविद्वत्सम् । “नवरस-
काचरा भारती कवेर्जयति” काव्यप्र० ।

नवरत्न लि० नवभिः रत्नभिर्मिष्टं तद्विज्ञाये दिव्यः
“दिगोर्लुग्नपत्न्ये” तद्विज्ञाये ठको लुक् चक्षसा० । नवमी
रत्नभिस्तदुपलक्षितेर्दिनेषां मिष्टं ते यागादौ “नवरत्ना-
चत्वारः” कात्या०श्री० ३।१।१८ “नवरत्नो लिङ्गुत्काः”
कात्या०श्री० ३।५।११ नवरत्नवाच्ये श्रवतभेदे तदि-
धानकाचनिर्णयादि नि० वि० उक्तं यथा